

man kan faa Resten, betragter jeg det alligevel som et væsentligt Fremskridt, og hvis man ikke kan komme længere, ere vi naturligvis fra vor Side villige til at gaa med dertil.

Angaaende andre Enkeltheder har jeg ikke stort at fremføre paa dette Stade af Forhandlingerne, det bliver der jo Lejlighed til i Udvalget og ved anden Behandling. Kun kunde jeg ønske at gøre opmærksom paa, at naar man skiller Taa-singe, Strynø og Drejø ud fra Svendborgkredsen og lægge dem over til Ærøskredsen, vilde det dog vistnok være rimeligt at tage Thurø med. Gør man ikke dette, faar man alligevel to ret ulige store Kredse ud af det, idet Ærøskredsen bliver paa 18,000 og Svendborgkredsen paa 21,000 Indbyggere. Naar man overhovedet vil gøre en Forandring dernede, er der Grund til at gøre Forandringen fuldt ud og omlægge Thurø med.

Det forekommer mig at være en overordentlig naturlig Ting, naar man i 15 Aar har levet paa en midlertidig Valgkredslov, og der ikke lige med det samme er Udsigt til at faa en stor Grundlovsforandring gennemført, at man da reviderer denne midlertidige Valgkredslov. Det er allerede urimeligt, at Midlertidigheden har vareet i 15 Aar. Det er ikke vor Fejl, man skulde have forandret dette Forhold meget tidligere. Jeg maa sige om det her foreliggende Udkast, der, som jeg har sagt, stemmer ganske med det, som Indenrigsministeren i 1905—06 tænkte sig som Indholdet af den Valgkredslov, der vilde følge efter en Grundlovsforandring, at det er en væsentlig Forbedring af den midlertidige Valgkredslov af 1894. De allerfleste af de Svagheder, som denne midlertidige Valgkredslov lider af, skaffes ud af Verden ved denne Revision. Der var mange svage Punkter den Gang, man gik ikke meget rationelt til Værks, man lavede Kredse saaledes, at der i hvert Fald uden alt for megen ond Villie kunde lægges valgeometriske Betragtninger ind i dem. Det var særlig Midtjylland og en Del af Vestjylland, der fik en udvidet Repræsentation, medens man ganske glemte Nordjylland, og der var mange andre Svagheder i denne Valgkredslov. Man gik saaledes frem, at det paa mange Maader kunde synes, at man gik politisk frem. Jeg maa sige om Indholdet af det her foreliggende Valgkredslovsforslag, at man er gaaet rationelt frem, det vil være meget vanskeligt at sætte Fingeren paa et eneste Punkt, hvor man kan sige: Der har den ene politiske Parti-interesse og der har den anden gjort sig

gældende. Og det ligger ogsaa i Sagens Natur. Det er ikke et Værk, der er skabt af Udvalgsarbejde ved Samvirken af forskellige Partier, men det er skabt af Statistisk Bureau, der selvfølgelig ikke har nogen som helst politisk Bihensigt. Jeg tror, at hele den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet til, ved at Regeringen i Fjor Efteraar lod Statistisk Bureau gøre Udkast dertil, et Udkast, der i det væsentligste er fulgt, i høj Grad er Garanti for, at der ikke ligger politiske Faldgruber noget Sted. Det er udarbejdet rationelt, og det er i Virkeligheden en overordentlig stor Forbedring af den midlertidige Valgkredsordning, vi have levet paa siden 1894, alt for længe.

Jeg vil til Slutning udtale Haabet om, at de store Vanskeligheder, som det ærede Medlem fra Ringkøbing, efter min Mening med velberaad Hu, rejste mod denne Sags Gennemførelse, alligevel maa kunne overvindes, og vi skulle fra vor Side stille os forhandlingsvenlige ogsaa overfor de Tanker, som det ærede Medlem fra Ringkøbing fremsatte. Skulde Sagens Gennemførelse alligevel strande, bliver det i saa meget højere Grad det ærede Medlem og hans Partis Skyld. Mig forekommer det i Øjeblikket, at Fremsættelsen af disse Tanker har rejst overmaade store Vanskeligheder, og vi fra vor Side ville i allerhøjeste Grad beklage, om denne Sag igen skulde strande, og hvis den strander, ere vi forvisede om — og det er ogsaa hele Landets offentlige Mening forvisset om —, at denne Sag er strandet ikke paa Tilfældigheder, ikke paa Vanskeligheder, der have rejst sig af Sagen selv, men paa en ond Villie fra en vis Side her i Tinget. Det vil Valgkredsagens Historie vise saa klart som muligt. Det er efter min Mening en Livssag for en sund parlamentarisk Udvikling her i Landet, at vi faa en retfærdigere Valgkredsordning. Som det er, kan det ikke blive ved at gaa. Og vi maa have denne retfærdigere Valgkredsordning allerede ved det første Valg; ellers gaar der alt for meget i Stykker.

Lad os se ned til vort sydlige Naboland, Tyskland, og drage den Lære deraf, at vi ikke ville være et nyt Preussen, ikke et nyt Tyskland. Tysklands forfærdelige Ulykke i politisk Henseende er dets reaktionære Landdag i Preussen og dets forældede Valgkredsordning for Rigsdagen fra 1867, som det lever paa den Dag i Dag. For nylig blev der væltet for 500 Millioner nye Skatter ud over den tyske Befolkning, og de bleve vedtagne af et Flertal i Rigsdagen, der repræsenterede